

Mer vind i seilene til allmennmedisinen!

AV KARIN FRYDENBERG, ANN-KRISTIN STOKKE OG TOM SUNDAR

Møte om *Prosjekt allmennmedisin 2020* samlet 120 engasjerte allmennleger fra hele Norge i Legenes hus 22. januar 2008. Presentasjonen av Prosjekt allmennmedisin 2020, både programmet og innleggene fra salen tyder på at Allmennlegeforeningen (Af) og Norsk forening for allmennmedisin (NFA), gjennom dette ambisiøse prosjektet, kan tenne «begeistringens flamme» hos et stort antall allmennleger og andre leger utenfor sykehus.

Leder i Af, Jan Emil Kristoffersen og leder i NFA, Gisle Roksund la frem prosjektets mål og fremdriftsplan (se egne artikler av Jan Emil Kristoffersen, Gisle Roksund og prosjektleder Trond Egil i dette nummeret). Edvin Skei ledet møtet og mye klokt og fremtidsrettet ble sagt. Utposten noterte noen gullkorn:

JAN EMIL KRISTOFFERSEN: beskrev allmennlegen som helsevesenets Marte Svennerud: kurativ allmennpraksis, legevakt, skole og helsestasjon, sykehjem, fengsel, kommunal samfunnsmedisin, trygdemedisin og praksiskonsulent.

GISLE ROKSUND: Fremhevet at vi må ha tillit for å ha legitimitet – hos pasientene, myndighetene og våre samarbeidspartnere.

EDVIN SKEI: Hvorfor er vi blitt usynlige? Fordi vi gjør alt så godt og velsmurt at ingen merker det?

STEINAR HUNSKÅR: Mente fastlegeordningen står som «the miracle of the modern medicine», mens nesten all fokus er på sykehusene.

IRENE HETLEVİK: La vekt på at vi skal ha kunnskap om de helseproblemene pasientene som kommer til allmennlegekontoret opplever å ha. Og ikke dytte på dem helseproblemer de ikke har bedt oss om å ta opp.

KJELL MAARTMANN-MOE: Ledelse i allmennmedisin dreier seg om samarbeidsledelse. Vi må sette dagsorden overfor alle våre samarbeidspartnere og lede an i en team-kultur.

JANECKE THESEN: Også allmennlegene må holde orden i eget hus og skape rom for refleksjon over egen praksis. Hvordan kan vi skape anvendelig hverdagskvalitet?

HANS HØYVIK: (om spesialistutdanningen) Det må legges økt vekt på veiledet tjeneste og hvordan unge leger skal komme inn i faget. Skal spesialistutdanningen bli tre-årig som i utlandet? Skal sykehustjenesten endres, eventuelt fjernes?

HANS KRISTIAN BAKKE: Endringsprosesser må forankres hos politikere og det forutsetter tillit til endringene hos aktørene. Motstand må forventes og respekteres, men det gjør at endringene kan utvikles underveis.

Fra diskusjonen: Skal vi kunne møte alle endringene – både de strukturelle og de faglige – må vi bli flere. Hva med 100 nye allmennleger hvert år fram til 2020? (= 1200 nye allmennleger.) Da må vi tåle å ha færre pasienter på listen (900?), så får vi tid til samtalebehandling, samarbeidsmøter, kort ventetid, god journalføring, sykehjemsmedisin, faglig oppdatering og kanskje en liten bistilling i samfunnsmedisin på hvert sitt fagfelt i kommunen? Er målet 80 prosent spesialister i allmennmedisin som samtidig har tid til et liv ved siden av medisinen? Og hvordan friste de unge inn i allmennmedisinen? Vi må ha trygge rammer med gode utdanningsstillinger, med skikkelig veiledning av erfarne kolleger. Kort oppsummert: Et strålende møte med mye entusiasme og tro på fremtiden. Utposten tilstede ved Karin Frydenberg, Ann-Kristin Stokke og Tom Sundar.

(Se også s. 6–9 i denne utgaven av Utposten).

